

2012 m. gruodžio 6 d. Tribunal d'instance d'Orléans (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje LCL Le Crédit Lyonnais, SA prieš Fesih Kalhan

(Byla C-565/12)

(2013/C 38/20)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal d'instance d'Orléans

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Atsakovas: Fesih Kalhan

Prejudicinis klausimas

Ar atsižvelgiant į 2008 m. balandžio 23 d. Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių⁽¹⁾ 23 straipsnyje nustatytą reikalavimą, kad direktyvoje nustatytų įpareigojimų neįvykdžiusiems kreditoriams skiriamos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios, draudžiama nustatyti taisykles, pagal kurias teisės gauti palūkanas atėmimu nubaustas kreditorius, kaip tai numatyta pagal Prancūzijos teisę, po to, kai jam paskiriama sankcija, už likusias vartotojo nesumokėtas sumas gali gauti įstatyme nustatytų palūkanų normą, padidintą penkiais procentiniais punktais, po dviejų mėnesių nuo tada, kai teismo sprendimas tampa vykdytinu?

⁽¹⁾ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių, panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, p. 66).

2012 m. gruodžio 6 d. Augstākās tiesas Senāts (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SIA Greencarrier Freight Services Latvia prieš Valsts ieņēmumu dienests

(Byla C-571/12)

(2013/C 38/21)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Atsakovė: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 2913/92⁽¹⁾ 70 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą reikia aiškinti taip: vienoje deklaracijoje nurodytų prekių dalinio patikrinimo rezultatus galima taikyti ir kitose ankstesnėse deklaracijose nurodytoms prekėms, kurių atžvilgiu dalinis prekių patikrinimas neatliktas, bet kurios deklaruotos nurodant tą patį Kombinuotosios nomenklatūros kodą, gautos iš to paties gamintojo, pagal gamintojo sertifikatuose nurodytą informaciją apie prekę — prekės pavadinimą ir sudėtį — yra identiškoms prekėms, įtrauktoms į deklaraciją, kurios atžvilgiu buvo paimti prekių pavyzdžiai daliniam patikrinimui atlikti?

Kitaip tariant:

ar Reglamento Nr. 2913/92 70 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje vartojama prasme sąvoka „deklaracija“ apima ir tas deklaracijas, kurių atžvilgiu nebuvo paimti patikrinti prekių pavyzdžiai, tačiau kuriose deklaruotos identiškoms prekėms (t. y. prekėms, kurios deklaruotos nurodant tą patį Kombinuotosios nomenklatūros kodą, gautos iš to paties gamintojo ir kurių gamintojo sertifikatuose nurodytas tas pats prekių pavadinimas ir tokia pati sudėtis)?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Reglamento Nr. 2913/92 70 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyto dalinio prekių patikrinimo rezultatas taikomas deklaracijoms, kurių atžvilgiu deklarantas dėl objektyvių priežasčių negali reikalauti toliau tikrinti prekes, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 2913/92 70 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, nes neįmanoma jų pateikti tikrinimui pagal Reglamento Nr. 2913/92 78 straipsnio 2 dalį?

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307)

2012 m. gruodžio 6 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Nyderlandų Karalystę

(Byla C-572/12)

(2013/C 38/22)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch, E. Manhaeve, A. Tokár

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė

Ieškovės reikalavimai

Komisija prašo,

— pripažinti, kad Nyderlandų Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvą 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios

organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičiančią direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB⁽¹⁾, nepriėmusi ją įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, kaip tai numatyta direktyvos 72 straipsnio 1 dalyje, ir bet kuriuo atveju apie juos nepranešusi Komisijai,

— įpareigoti Nyderlandų Karalystę pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį sumokėti periodinę 57 324,80 EUR už kiekvieną dieną dydžio baudą, pradedant nuo teismo sprendimo paskelbimo dienos,

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti Direktyvą 2009/81/EB į nacionalinę teisę baigėsi 2011 m. rugpjūčio 21 dieną.

⁽¹⁾ OL L 216, p. 76.

2012 m. gruodžio 6 d. Förvaltningsrätten i Linköping (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ålands Vindkraft AB prieš Energimyndigheten

(Byla C-573/12)

(2013/C 38/23)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Förvaltningsrätten i Linköping

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ålands Vindkraft AB

Atsakovė: Energimyndigheten

Prejudiciniai klausimai

1. Švedijos elektros energijos sertifikatų sistema yra nacionalinė paramos sistema, pagal kurią reikalaujama, kad elektros energijos tiekėjai ir kai kurie elektros energijos vartotojai valstybėje narėje įsigytų elektros energijos sertifikatą, atitinkantį tam tikrą jų pardavimo ar suvartojimo dalį, tačiau nėra konkretaus reikalavimo pirkti ir elektrą iš to paties šaltinio. Elektros energijos sertifikatą išduoda Švedijos valstybė ir jis yra įrodymas, kad buvo pagamintas tam tikras kiekis atsinaujinančios elektros energijos. Elektros energijos, gautos iš atsinaujinančių šaltinių, gamintojai, pardavę elektros energijos sertifikatą, gauna papildomų pajamų iš gaminamos elektros energijos. Ar 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios

bei vėliau panaikinančios direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB⁽¹⁾, 2 straipsnio k punktas ir 3 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinami taip, kad jais valstybei narei leidžiama taikyti prieš tai nurodytą nacionalinę paramos sistemą, pagal kurią joje gali dalyvauti tik šios valstybės teritorijoje esantys gamintojai ir dėl kurios šie gamintojai turi ekonominį pranašumą prieš gamintojus, kuriems elektros energijos sertifikatas negali būti išduotas?

2. Ar tokia sistema, kaip antai nurodyta pirmame klausime, atsižvelgiant į (SESV) 34 straipsnį, gali būti traktuojama kaip kiekybinis importo apribojimas arba lygiavėrcio poveikio priemonė?

3. Jei į antrą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tokia sistema gali būti suderinama su (SESV) 34 straipsniu, atsižvelgiant į tikslą skatinti elektros energijos gamybą iš atsinaujinančių energijos šaltinių?

4. Kokią įtaką nagrinėjant prieš tai nurodytus klausimus turi tai, kad nacionalinės teisės aktuose paramos sistemos apribojimas įtraukiant tik nacionalinius gamintojus nėra aiškiai reglamentuotas?

⁽¹⁾ OL L 140, p. 16.

2012 m. gruodžio 7 d. Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AS Air Baltic Corporation prieš Valsts robežsardze

(Byla C-575/12)

(2013/C 38/24)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administratīvā apgabaltiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: AS Air Baltic Corporation

Atsakovė: Valsts robežsardze

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006⁽¹⁾, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), 5 straipsnį reikia aiškinti taip: privaloma trečiųjų valstybių piliečio atvykimo sąlyga — galiojančios vizos buvimas galiojančiame kelionės dokumente?